

ώς είπομεν, έκ της υπάρχεις κατά τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν σιδ. γραμμῆς καὶ ἀμάξιτης. 4) Λόγῳ τοῦ πλούτου καὶ τῆς ποικιλίας τῶν πόρων τῆς κοιλάδος, ἔτι δὲ καὶ τοῦ εὔρους αὐτῆς, ἐνδείκνυται αὗτη ὡς χώρος πρὸς συγένετρων στρατοῦ. προτιθεμένους νά κινηθῇ πρός οἰανδήτοτε κατεύθυνσιν. Διευκολύνεται πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν πολλῶν καλύπτον διεύσεων, αἵτινες ἀναχωροῦσιν ἀπὸ τῆς κοιλάδος τοῦ⁵⁾ Ε.⁶⁾ Διατεθειμένη φυσικῶς ἀπὸ δυσμῶν πρός ἀνατολὰς ἡ κοιλάς τοῦ⁷⁾ Ε., κεῖται παραλλήλως τῷ Καίκῳ ποταμῷ, εὐφυσικούντος βορειότερον καὶ τοῖς ποταμοῖς Καθαρῷ καὶ Μαιάνδρῳ, εὐφυσικούντος νοτιώτερον.⁸⁾ Άλλ' ἀ κατευθύνεις πρὸς ἀνατολὰς τῶν δύο τελευταίων τούτων κοιλάδων συγχλίνονται πρὸς τὸν περὶ τὸ ὑψίπεδον Οὐδάκ-Τούλοο-Μπούναρό χώρον, ὃς καὶ ἡ κοιλάς τοῦ⁹⁾ Ε. Αζόμη¹⁰⁾ δὲ πρὸς τὸν χώρον τούτου συγχλίνονται καὶ αἱ κοιλάδες τοῦ Πουρσάκ καὶ τοῦ¹¹⁾ Αζάρ-τσάι.¹²⁾ Εντεῦθεν παρατηρεῖ τις ὅτι ἄλλος ὁ περὶ τὸ Τούλοο-Μπούναρ καὶ Οὐδάκ χώρος, ἢτοι ὁ περὶ τὸ Μοριάτ-νταγ κείμενος, ἀφ' οὐδὲ προδιδοῦται ἄπασαι αἱ εἰρημέναι κοιλάδες, προσαποκτὰ μεγάλην στρατιητὴν σπουδωτάκια καὶ ἀξίαν. ἢτοι συνιστᾶ στρατηγικὸν σημεῖον σοβαρότατον. Κατὰ μῆκος τῶν εἰρημένων κοιλάδων βαίνουσιν, ὡς γνωστόν, διεύσεις, αἵτινες διασταυροῦνται εἰς τὸν χώρον περὶ τὸ σημεῖον τούτο. Κατ'¹³⁾ ἀκολουθίαν ὁ κατέχων τὴν περιοχὴν Τούλοο-Μπούναρ—Οὐδάκ στρατός, ἢτοι ὁ κατέχων τὸν κομβόθον τῶν συγκοινωνιῶν τούτων, δύναται νά ἔχῃ ἐλευθέρως τὴν ἐκλογὴν τῆς κατεύθυνσις τῶν γραμμῶν ἐπιχειρήσιον αὐτοῦ. εἴτε πρὸς δυσμὰς κατά τὴν κοιλάδα τοῦ¹⁴⁾ Εριου, εἴτε πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ κατά τὰς κοιλάδας τοῦ Μαιάνδρου καὶ Καϊστρου, εἴτε πρὸς τὰ νότον τὸν πρὸς τὸ ὑψίπεδον τοῦ¹⁵⁾ Εγερεντίου, εἴτε πρὸς τὰ νοτιανατολικὰ κατά τὴν κοιλάδα τοῦ¹⁶⁾ Αζάρου, εἴτε τέλος πρὸς βορρᾶν. κατὰ τὴν κοιλάδα τοῦ Πουρσάκ. Κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐστρατείαν εἰς Μ. Ασίαν τὸ τοντού. ἐπιτελεῖον ἔχετιμησε πράγματι προσηκόντως τὴν μεγάλην τοῦ στρατηγ. τούτου σημείου ἀξίαν, διότι παρατηροῦμεν ἀπεγνωσμένας προσταθέντες τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ κατὰ Μάρτιον τοῦ 1921 καὶ κατ' Αύγουστον τοῦ 1922, πρὸς κατάκτησιν τοῦ γεωγραφικοῦ τούτου ἀγιταμενικοῦ σποτοῦ. Τοῦ Μοριάτ-δάγη, παρά τὸ εἰδημένουν ὑψίπεδον κείμενον, ἀποτελεῖ ὁρεογραφικὸν κόμβον σημαντικόν, ἀλλ' οὐ διεγνωνται αἱ προφηθεῖσαι κοιλάδες καὶ ἀλλ' οὐ προκύπτουσιν αἱ διαδικαρπίζουσαι, αὐτάς δειπάδες. Καὶ εἶνε τῷ ὅντι ἀλληλῆς ὅτι γενικῇ τοῦ πολέμου ἀρχὴ είνε, ὅτι τὸν κύριον ἀντικείμενον σκοπὸν ἐνός ἐπικειμοντος στρατοῦ, ἴδιαττας καὶ πρὸ πάντων ἀποτελεῖ ὁ αντιπαλός στρατός, ἀλλὰ καὶ οἱ γεωγραφικοὶ ἀντικείμενοι σκοτοί (κόμβοι συγκοινωνιῶν, σπουδαῖα βιομηχανικὰ κέντρα κλπ.) δέοντας νά μὴ δῶσιν ἀμελητέοι. ἀλλὰ γά τυγχάνωσι τῆς προσηκόντος κατ' ἀξίαν ἐκτιμήσεως. Καὶ ἐτί τὸν βύζαντ, χρόνων τὸ Τούλοο-Μπούναρ υπήρχε τεδίον μάχης, ἐπανειλημένων κατά τοὺς μεταξύ τοῦ βύζαντ. στρατούς ἀφ' ἐνός καὶ τῶν σαρακηνῶν ἢ τῶν σελτζουκιδῶν Τούρζον ἀφ' ἐέρουν μακρούς ἀγώνας.

Κάτοικους, Θρημένους τόπου. Προϊόντα. Από τῶν ἀρχαίων ἔτι κρύψινων είνε γνωστή ἡ γονιμότης τοῦ ἐδύφους καὶ ὁ πλοῦστος τῆς κοιλάδος τοῦ "Ε.", ἀποτελούσης τὴν ἀρχαίαν Αυδίαν. Ήρό τῆς μεταναστεύσεως τοῦ 1922, εἰς τὰς πόλεις τῆς κοιλάδος Φωκαίαν. Μαινεμένη, Μαγνησία, Κασσιπά, Νυμφαῖον, Ἀζκαρίη, Σαλιντή, Φιλιαδέλφειαν. Αξιόριον ὑπήρχον πολυτηρίθεις ἀρμάτουσαν ἐλλην. παροικίαν. Πολλὰ δὲ χωρία (Μουραδιέ, Χοφόσκιοι, Κόλδεφε, Παπασού, κλπ.) ησαν ἐξ δολοκλήρων ἐλληνικά. Ἄλλ' ηδη ὁ πληθυσμός τῆς κοιλάδος είνε καθαρὸς πλέον τοσούτος. (!) Παρότι τὴν λίμνην τοῦ Μαζιμανᾶ ὄχουν καὶ δίλιγοι χριστιανοί βουλγαρόφωνοι, τὰς τῆς ἀλιείας ζῶντες ἴδιοι, οὓς ἰσως κατά τοὺς σκοτεινοὺς τῆς δουλείας χρόνους μετέφερον καὶ ἐγκατέστησαν ἐκεὶ οἱ σουλτάνοι ἐκ Βουλγαρίας. Προϊόντα ἀξια λόγου τῆς κοιλάδος είνε: οἱ δημητριακοὶ καρποί, ὁ βαμβάξ, ἡ ἀμπέλος, ἡ σταφίς, ὁ καπνός, τὰ σύκα, ἡ ἐλαία, τὸ ἔλαιον, πέτοντες καὶ ὑδροπέτοντες, τὰ ἐστεριδοειδῆ, διάφοροι ὄπωραι. Ἐπίσης καλλιεργεῖται ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ "Ε." η σηροτροφία καὶ είνε τὰ μάλιστα ἀνεπτυγμένη ἐν αὐτῇ ἡ κήπητροφία. η ὁρνυθοκομία καὶ τὰ οἰκόπετα ἐν γένεται τηνά καὶ κτηνή.

Ἐρμούπολις (*γεωγρ.*). Πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ Κυζάνης, ἐπὶ τῆς νήσου Σύρου, κατ. 21.156. Οἰκισθεῖσα κατά τὴν ἑπανάστασιν του 1821 ὑπὸ προσφύγων Χίου, Σμυρναίων καὶ Ψαρών ἀνετέθη ἡ γαρδαίων, διαιτήσασα μέχρι πρὸ ἐτῶν τὸ πρῶτον βιομηχανικὸν αἱ εμπορίκιον κατέτρων τῆς Ἐλλάδος. Η Ἀρχῇ τῆς πόλεως ἐξαριθμηθῇ πρὸ τῆς αὐξοῦσης ἀναπτύξεως τοῦ Ηειρού, καὶ ἄλλων πόλεων, ἀλλὰ καὶ σήμερον ἡ Ἐ. ἀποτελεῖ σημαντικὸν ἐμπορικὸν κέντρον (θαυμάσιος φυσικὸς λαμψός, συμπληρωμένος διὰ γηπατούματος), ἀλλὰ ίδια βιομηχανικὸν τοισθόν (βιοφοδεψία, νηματοφορία, ψαντίφρα βάμβακος, ναυπηγεῖα, πλευτήρια, σιριανά λουστούμα). N.I.M.

Ἐρουλοι. Λαός σκανδιναυτίος, κατοικεν περὶ τὴν Βαλτικήν. Ενεφανίσθησαν τὸ πρώτον κατά τὸ δεύτερὸν ἥμισυ τοῦ 3 αἰώνος¹, Χ., ως σύμμαχοί τῶν Γότθων εἰς τοὺς κατά τοῦ φωμαῖκου κράτους πολέμους, εἴτια δὲ ὡς ἐπεκλουστεῖς ἐπιδρομάς εἰς Γαλατιανούς τῶν Γηπαιδῶν καὶ τῶν Σεξφόνων. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 3οῦ αἰώνος ἀναφέρονται ἐγκατεστημένοι, ως λαός ἴσχυρός, παρὰ τὸν ἄνω τοῦ Γισιόν, ὅθεν ἐδιωχθέντες ὑπὸ τῶν Λογγιθράδων κατῆλθον νοτιώτερον καὶ, ἀδειά τοῦ βασιλέως τοῦ Βυζαντίου Ἀναστασίου Α' (491–518), ἐγκατεστάθησαν ὡς σύμμαχοι ἐντεῦθεν τοῦ Δουνάβεως, παρέχοντες σώματά τινα εἰς τὸν στρατὸν τῆς αὐτοκρατορίας. Πάντως δὲν ἤσαν πολύάριθμοι, διότι τὸ σύνολον τῶν ὑπὲν προ-

ερχομένων στρατιωτῶν εἰς τὰς ἐκάστοτε ἐκστρατείας τοῦ βυζαντίου. στρατοῦ κατὰ τὸν δον αἰώνα (ἐναντίον τῶν Περσῶν, τῶν Βαγδάλων καὶ τῶν Γρύπτων), οὐδέποτε ὑπερέβη τοὺς χιλίους ἄνδρας. Ἡσαν ἄνδρες μαριμώτατοι, χριστιανοί Ἀριανοί. Μετὰ τὸν δον αἰώνα, συγχωνεύεντες μεταξὺ τῶν περιοίκων λαῶν, δὲν ἀναφέρονται πλέον ὡς λαὸς αὐτοτελής.

Ἐρπης (*ύγειον*). Είναι ἔξανθημα. συνιστάμενον ἐκ μικρῶν φυσιλίδων διαφανῶν συγκρετιώμενών κατὰ ἀφιθήνη ποικίλον καὶ ὑπαρτιζομένων κυκλοεργός ὑπὸ ἐρυθματώδους ζύνης. Συμπαραζολουθεῖ πολλάς ὁξείας λιμῷδεις νόσους καὶ ἐμφανίζεται μετ' αὐτῶν. Σήμερον είναι βιολογικὸς διαλογιθμένον ὅτι ὁ Ἐ. ὄφειται εἰς εἰδικὸν δημητρὸν ἵὸν καὶ διὰ ἀποτελεῖ. συνεπειὰ τὸν αἴτιολογικὸν τοιτούν ἐφεγγὺν, αἵτοτε λύ νόσον. Ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ ὁ Ἐ. τῶν γειτέων πρέπει νὰ τυγχάνῃ ὑμεινόν μεριμνῶν. διότι ἡ δευτεροπαθῆς αἵτοι μολυνσίς, ἀφ' ἐνός μὲν δύναται νὰ παράσχῃ τόπικάς φλεγμονάς, ἐνῷ ἔξ αλλον πάντοτε ἀποτελεῖ πῦλην εἰσόδου μολύνσεως. *Ἐ. τῶν γεννητικῶν ὁργάνων.* Είναι παρειοῦα ἔξανθηματική ἐκδήλωσις ἐπισυμβάνουσα, κατὰ τὸ πέος. Ἀπλαῖ ὑγειναὶ μέριμναι καὶ ἐπίθεσισ οὐδέτερας τινός κόνεως ἡ Dermatolίδης διατάσσει νὰ ὠφελήσῃ καὶ ἡ νόσος νὰ παρέλθῃ τάχιστα. Ἐπιφυνὴ ἡ ἀμφιβολία δύσον ἀφορᾶ τὸν Ἐ. τῶν γεννητικῶν ὁργάνων, ὑπαγορεύει τὴν προσφυγὴν εἰς ιατρόν.

Ἐρπηστρια (αντ.). "Αλυσις ἀτέραιων (βλ. λ.) ἀποτελουμένη ἐκ σιδηρῶν πεδίλων ὁρθογώνιον σχήματος συναρμόζουμένων μεταξύ των. Γαύτα φέρουσιν εἰς μὲν τὴν ἔξωτερηκήν ἐπιτερειαλα αὐτῶν νερόστιας εἰσδιούσας εἰς τὸ ἔδαιος καὶ παρεχούσας οὕτω σημεῖα στηρίξεως ἀρχούντως σταθερά πόδες ἀποφυγήν διαστήσεως, εἰς δὲ τὴν ἔξωτερηκήν δύο ἐπιμήκεις καὶ παραλλήλους πόδες ἀλλήλας γραμμάς, ἐν εἴδει οιδηφορούχων, ὡρθοτάτας καὶ συνδεομένας μὲ τὰ πέδιλα δι' ἰσχυρῶν βλήτων, οἵτινες σχηματίζουσι τὴν γραμμήν κυλινδήσεως, ἐφ' ἣς στηρίζεται τὸ ὄχημα, τῷ παρεμβολῇ μικρῶν τροχισκον. Οὗτοι διευθετοῦνται ἀνά 2 ἢ 4 καὶ σχηματίζουσιν εἰδος φρεσίου, ἐφ'ούν ἐρεδεται τὸ πλαίσιον. Αἱ τροχιαὶ τῶν πεδίλων ἀρχούνται μεταξύ των δι' ἰσχυρῶν βλήτων, ἐν εἴδει ἀξονίσκων. οἵτινες δέον νά τηροῦνται σταθεροί, καὶ ὅσον ἐνάντι περιπτώσει οἱ αὐλοὶ αὐτῶν θά ἐφθειροντο. ή δὲ ἀλυσις θά ἐπειρηκύνετο. πρᾶγμα τὸ οπίον ἄγει εἰς τὴν ἀχρίστευσιν αὐτῆς.

Ἐρρίκος Ι. βασιλεὺς τῆς Γερμανίας (876-936). Είς τοῦτον ὁ εἰλεταὶ ή ὁργάνωσις τοῦ σώματος τῶν ἵπποτῶν. ή ὄχυρωσις πλειστον πόλεων καὶ ή ἤδυτος νέον. Οἱ Βάνδαλοι καὶ οἱ Σλάνοι ὑπετάχησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας του, οἱ Δανοὶ ἔπειτα ὑπέστησαν ἐπὶ τοῦ Σλέσβιχος οἱ δὲ Οὐγγροὶ κατεπονθήσαν ὑπὸ αὐτῶν. **Ε. ΙΙ.** Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, γεννηθεὶς τὸ 1518. Διεργίθη διὰ τὴν γενναῖοτετα του καὶ ἡγαπηθῇ πολὺ ἀπὸ τὸν στρατον του. Ἐφονεύθη τυχαίως κατὰ τὴν διάρκειαν ἴππων ἀγώνων καὶ καθ' ἣν στιγμὴν διηγωνίστηκε μὲ τὸν κόμητον Μογγορεῳ. **Ε. ΙII.** Ἐγγενήθη τοῦ Φοντανεμπέλου κατὰ τὸ ἔτος 1552, νίος του Ἐρρίκου ΙΙ καὶ τῆς Αἰκατερίνης τῶν Μεδίκων. Εἶνε γνωστός, ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ δουνάδος τοῦ Ἀνζού, κατὰ τοὺς πρὸς τοὺς Οὐγγενοὺς ἀγῶνας. Λόγῳ τῆς φίμως του, τῆς ἀνδρείας του καὶ τῆς δεξιότητός του εἰς τὸ ζεύγεσθαι τὰ ὅπλα, ἔξελγή ὑπὸ τῶν Πολωνῶν βασιλεὺς ἐν ἑταῖροι 1573. Τοὺς ἔγκατελέψαντες ὅιως κορφίως εὐθὺς ὥς ἐμαθε τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του Καρόλου τοῦ ΙΧ. ὃν διερέθη τοῖς τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς βασιλείας του ἔλαβε κχώριον ἡ μεγάλη κτεῖν τὸν διαμαρτυρομένων ἔξεγερσις καὶ η ἀμειβείτος αὐτῶν σφαγὴ (νῦν τοῦ Ἀγ. Βαρθολομαίου). Οἱ βασιλεὺς, ἔναντιν τοῦ ὀπίστου ἐπὶ φέροντες ἐν μέροι ἡ ἔξεγερσις, ἱναγάσσθη νά τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἑταίρων καὶ ἔηκολονύμησε τὸν κατὰ τῶν διαμαρτυρομένων πόλεμον. **Ε. ΙV.**, ὁ ὄνομαστείς Μέγας, ὑπὸ δὲ τοῦ λαοῦ Ἐρρίκος ὁ Καλός. Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, γεννηθεὶς τὸ 1552, νίος του Ἀντιονίου τὸν Βουφώνων, ἀποβιώσας τὸ 1610. Τὰ πρῶτα του πολεμικά τοῦ πάθηματα ἔλαφον κχώριον. ὅτε ὑπῆρχεν ὑπὸ τὰς διατάσσας τοῦ ναπάρχον Κολινῆ, μετά δὲ τὴν Συνθήκην τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ (1572) ἀφίκετο εἰς Παρισίους. ἔνδια ἐνυμφεύθη τὴν ἀδελφὴν

τοῦ βασιλέως, τὴν Μαργαρίταν του Βαλούν. Διεψυχε τὸν ὑπάντον αὐλίς καὶ μετὰ βίᾳ δεζεῖς τὸν καθολικισμόν. Ἐπειδὴ ὅμως πεπεβλέπετο εἰσέπι. Ἰηαγγείλην νὰ δραπετεύσῃ, ἡσπάσθη ἐκ νέου τῆς πατιών του θρησκειῶν καὶ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν διαιμαρτυρούμενων. Κατήγαγε τότε πολλάς ἐπιτυχίας, ἵνα ἡ σημαντικότερά είνε τῇ νεαρᾷ τοῦ Κοντοῦ. Συνθήκολογήμας μετα τοῦ Ἑ. III, τὸν ἐρήμησεν εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν Παρισίων, μετὰ τὸν ὑπάντον τοῦ ἀποτοίν (1584) ἀνεντρόψηθη ὑπὸ μεγάλου τυμπατού στρατοῦ, βασιλεὺς τῆς Γαλλίας. Τὸ 1593 ἐδεχθη ἐκ νέου τὸν καθολικισμόν, ὥποτε ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῶν ἑταίρων, εἰσελθὼν εἰς Παρίσιον. Ἐκτοτε ἀκριβωτισθήσεται τῆς Γαλλίας. Τὸν Μάϊον τοῦ 1610 ἔδοι-
αφορνήμην ὑπὸ τοῦ Ραβαγάν. Ἑ. VIII βασ. τῆς Ἀγγλίας (1491-
1547). Εμίρονται ἐπαγγελματικούς της Γάλλους καταλαβόντι τὴν Βου-

Ερρυθμός. Ότι ένα ρυθμικό έπειτον μένει. Ούτω ο βήμα καλείται τὸ στρατιωτικὸν βάδισμα, καὶ ὅ πάντες οἱ ἄνδρες πατοῦν τὸν ἀντὸν πόδα ἐπὶ τοῦ ἑδάφους καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἡτοῖ οἱ ἄλλως καλούμενοι βάδινην βραχιασμός. Εἰ δημόσιος δύνανται γὰρ οἱ καὶ ὁ τροχάδην βραχιασμός. Ο ρυθμός τοῦ βήματος δύνανται νὰ εἰνε ταχύτερος ο βραχιαστέρος. ὅποτε τὸ μῆκος τοῦ βήματος εἰνε κατ' ἀναλογίαν βραχιαστέρον η μαρσόπεδον, τηρείται δὲ εἴτε διὰ σηματος τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς (διὰ της φωνῆς ἐν, δύο η τῆς συρίφτας) εἴτε διὰ τημάνων εἴτε καὶ διὰ τῶν μετατοπικῶν (βλ. ἡ ἐμβαθύτηνον). Δ.Κ.
Σ.Π.

(1) Ὑπάρχουσιν ἐναιροῦ καὶ τινες περιάστοι (οἱ περιέται τοῦ Στράβωνος) καὶ οἱ γεωργικοῦ λόγου θεοί. Τούθοι (ἀπόγονοι τῶν ὀρχατῶν ἐξισλαμισθέντων) Ελλήνων τῆς Μ. Αἰγαίου οἰκονύμες εἰναιρόλογοι.